Quelle: https://manuscripta.at/?ID=365
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

nec cuiusnt talē urā moresq; corrigere. & mē ipsa faciens
m & flagitiosā elemosinas frequentare ñcessāt frustra
ido sibi blandiunt qm dñs ait. date elemosinā. & ecce om
nia. m. u. Hoc enī quā late pateat non intelligūt. s; utrum
telligant attendant quib; dicitur nempe in euglio sicut
scriptū ē. cū loqueret rogauit illū quidā pharisēus ut
prandēret cū illo. Ingressus recubuit. Pharisēus autē
cepit intē se reputans dicere. quare ñ baptizatus ēsset ante
prandiū. ait dñs ad illū. Nunc uos pharisei qd defo
ris calicis & patinē mundatis. qd autē intē urm plenū est
rapina. & iniquitate. stultī. ñne qui fecit id qd foris ē.
& iā qd intus ē fecit. uerūtī qd sup scriptū ē. Date elemo
sinam. & ecce omā. m. u. Itane hoc intellecturi sumus.
ut pharisēis non bnūt; fidē xpi. & iā si non cū eī credidēr
nec renati fuerint exaqua & spū scō mundati nt omia.
tñ sicle mosinas dederint. sicē isti eas dandas putant
cū sit m mundi omnes qs non mundat fides xpi. deq
scriptū ē. Mundans fide corda eorū. & dicit aplis. In
mun ecc dis autē & infidelib; nichil ē mundū. sed
polluta sunt eorū mens & conscientia. Quomodo
pharisēis omia munda eēnt si elemosinas darent.
& fideles ñ eēnt. aut quomō fideles eēnt si in xpo credere
atq; in eī grā renasci noluissēt. & tñ uerū ē qd audie
rant. date elemosinā. & ecce omā. m. u. Qui enī uult
dare elemosinā. a se ipso deb incipe. & ea sibi primū
dare. Etenim elemosina opus misēdie uerissime deq
dicū ē. Miserere anime tue placens dō. ppter hoc re
nascimur. ut dō placeamus. cui merito displicet qd
nascendo contraxim. hoc est prima elemosina quā nob
debem. quō nos ipsos miseros miseramus dī misēdia
requisiuit. iudicū eius iustū confitentes quo miseri ef
fecti sumus. de quo dicit aplis. Iudicū quidē ex uno in
condempnationē. & magne caritati eī grās agentes de
qua idē ipse ait. Gre pdicator. Cōmendat autē suā cari
tatē dēs innobis. qm adhuc cū peccatores eēmus xpc p
nobis mortuus ē. ut & nos uiuerēt denā miseria iudi
cantes. & dni caritatē quā donauit ipse diligentes. pie
recteq; uiuam. qd iudicū caritatē di cū pharisei pter
rent dicebat qd ppe elemosinas qs faciebant & q;
minutissima fructuū suoy. & ido ñ dabant elemosinā
a se incipientes. secūq; pō misēdiam facientes. sicut
dandas putant. Pter dilectionis ordinē dicū ē.
Diliges proximū tuū sicut te ipsū. Cū g increpasset
eos qui forinsecus se laudabāt. intus autē rapina & iniq
tate pleni erant. admonens qd ā elemosina quā sibi deb
homō primus dare. & interiora mundare uerūtī inqt
qd sup ē date elemosinam. & o. m. s. u. Deinde ut ostē
deret qd admonuisset. & qd ipsi facere noncurarent eorū
elemosinas ignorare. Sed ue uobis inqt pharisēis. tā
quā diceret. Ego quidē cōmonui uos elemosinā dandā
p quā uobis munda essent omia. Sed ue uobis qui decimati
mentā & rutā & omne holus. Has enī noui elemosinas
uras. Sed ue illis uos, amonuisse arbitramini. & ptus ui
diaū & caritatē dei. qua elemosina posseis abomī inqui
namto interiora mundarē. & uobis munda eēnt omia.
& corpa que lauatis hoc ē enī omia & interiora scilicet &
exteriora. sicē alibi legtur. Mundate que mus sunt. & que
foris sē munda erī. Sed ne istas elemosinas que fiunt de
fructib; terre respuisse uideretur. hec inqt oportuit facere
i. iudicū & caritatē dī. & illa ñ omittere. i. elemosinas
fructuū terrenoy. Non g se fallant qui p elemosinas qs
libet largissimas fructuū suoy uel cuicūq; pecunie im
puntatē se emere existimāt ñ facinorū immanitate. ac
flagitiorū nequitia pmanendo. Nō solū hec faciunt. sed
tta diligunt ut semp optent. tñ si possēt impune uersari.
Qui autē diligit iniquitatē o. a. s; non ē mea misericors.
s; crudelis; diligendo quippe eā sedm selm. odit eā sedm
dm. Si g uellet ei dare elemosinā p quā munda eēnt illi
omia. odisset eā sedm selm. & diligeret sedm dm. Ho
mo autē dat elemosinā quā libet nisi unde det a illo
accipiat qui ñeget. ado dicū ē misēdia cū pueniet me.

Que sunt autē leuia que gua. De peccatis grauibus uel leuibus

peccata. non humano s; diuino pensando iudicio. Vide
mus enī peccata qdā quoq; a piis aplis ignoscendo fuis
se concessa. qie illud ē qd uenerabilis paulus iugib; aut
Nolite mutuē fraudare nisi ex consensu. ad tempō. ut uace
tis orationi. & terū adipsū reueramini. ne uos temptet
satanas. ppter intemperantiam uram. Qd putari posset ñ
ē peccatū misceri sel iugi non filioy procreandoy causa
qd bonū ē nuptiale. sed & iā uoluptatis & fornicationis
sine adulterii. siue cuicūq; alius immundtie mortifer
ū malū. qd turpe ē & iā dicere. qd potest reptante sata
na libido pturbare incontinentiū. deinde infirmitas.
Posset g hoc ut diri hoc putari non ē peccatū nisi addi
disset hoc dico sedm uenia. non sedm impū. Quis autē
neger ia ē peccatū cū dari uenia fidelibus; aplica auc
toritas fateatur. tale qdē ē ubi die. dudet quisq urm ad
uersus alterū negotiū habēs iudicari. apud miqs. non
apud scos. & paulopt. Sellaria g iudicia si habueritis
inquit in eos qui contemptibiles st in ecclia. hos constituite
ad iudicandū. ad uerecundiā uobis dico. Sic non ē int
uos quisquā sapiens qui possit int fratrem suū iudicare.
sed fr cū fre iudicat. & hoc apud infideles. Nam & hic p
set putari iudicū habere. aduers alterū non ē peccē.
sed tñ id erit geeliam uelle iudicari nisi secutus adiū
geret. iam qdē omino delictū ē. quia iudicia habeis uobis
cū. & neq; quā hoc excusaret. ita ut diceret iustū sedm ia
habē negotiū. s; iniquitatē se pti quā uellet a se iudicū

decimabat tam

ne illi putarent